

moc nevěřil, že to dokážeš. Ale ty jsi opravdový urinátor!“

„Co že je?“ zeptala se Flavia ohromeně.

Plinius se zasmál, když uviděl, jak se všichni tváří. „Urinátor. To znamená *potápěč*. Měli bychom to oslavit.“

„Ale my jsme nevylovili poklad,“ řekl Jonatán. „Lupus se vraku sotva dotkl.“

„Bude muset trénovat, aby vydržel bez nadechnutí ještě déle,“ dodala Flavia a přitáhla si ručník kolem ramen.

„Phrixus a já upravíme loď pro potápění,“ řekl Jonatán.

„Já s Aristem půjdu odpoledne najít na pláž těžké kameny,“ dodala Nubia.

„A já,“ oznámila Flavia, „prostuduju, jaká nebezpečí číhají v hlubinách. Můžu využít knihovnu tvého strýce?“

„Samozřejmě,“ řekl Plinius. „Je kousek od tvého pokoje.“ Zasunul si hlavu galionové figury pod levou paži a znovu se připojil k Miriam pod papyrový slunečník. Zlehka se dotkl jejího lokte, aby ji nasměroval zpátky do vily. Najednou se však zastavil a otočil se na skupinku na pláži. „Jak by se vám líbilo, kdybychom si dneska večer udělali hostinu na pláži a oslavili Lupusův úspěch?“

Všichni horlivě přikyvovali, hlavně Lupus.

„Dobrá.“ Plinius vrhl rychlý pohled na Miriam. „Dnes večer je svátek Meditrinálie, kdy pijeme nové víno smíchané se starým a děkujeme bohům za jejich přízeň. Před pár lety jsme tenhle svátek slavili se strýcem na pláži. Dneska to bude zase jako za starých časů. Řeknu otrokům v kuchyni, aby hned porazili prase.“

Byl podzim, čas, kdy se dny začínají krátit. Než skončila hostina, při které se peklo prase na rožni a pak se podáva-